

Evanjeliem na 5. velkonočnú nedeľu (cyklus B): žiť Kristov život

Komentár na 5. velkonočnú nedeľu (cyklus B). „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť“. Sám Kristus nás chce orezávať, aby sme žili jeho vlastným životom: mysleli ako on, konali ako on, videli svet a veci Ježišovými očami.

Evanjeliem (Jn 15, 1-8)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal. Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia ich do ohňa a zhorí. Ak ostanete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to. Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi.“

Komentár

Ježiš Kristus sa lúči so svojimi blízkymi priateľmi. Je pre neho ťažké opustiť svojich.

Obklopený dvanástimi apoštolmi pri Poslednej večeri prežíva hodiny v atmosfére veľkej intimity. Otvára im svoje srdce a ukazuje im hĺbku svojej lásky.

Pri iných príležitostiach im hovoril o nebeskom kráľovstve a prirovnal ho k vinici, ktorá sa prenajíma nájomcom. Teraz predstavuje niečo nové. On je ten vinič.

Nehovorí: „vy ste vinič“, ani „vy ste nájomcovia vinice“.

Ale „ja som vinič, vy ste ratolesti“. Samotný syn, ktorý bol v podobenstve o vinici dedičom, je teraz stotožnený s viničom. Vstúpil

do vinice, do sveta, a stal sa viničom.
Nechal sa zasadiť do zeme.

Ježiš Kristus im tým ukazuje hĺbku
Božej lásky. Vinič už nie je stvorením,
na ktoré Boh hľadí s láskou. On sám
sa stal viničom, navždy sa stotožnil s
viničom, s ľudstvom, so životom
každého z nás.

A z tohto dôvodu vinič nikdy nemôže
byť vykorenený, nikdy nemôže byť
ponechaný napospas zlodejom a
lupičom. Patrí definitívne Bohu,
pretože v ňom žije sám Boží Syn.

Prísľub daný Abrahámovi, Izákovi,
Jakubovi, Mojžišovi, Dávidovi,
prorokom, sa stal definitívnym.
Svojím Vtelením sa Boh zaviazal,
jeho láska je neodvolateľná.

Zároveň nám však obraz viniča a
ratolestí hovorí o požiadavke tejto
lásky. Je adresovaný každému z nás a
žiada si odpoveď. Je potrebné vstúpiť
do tohto prúdu lásky; odstrániť,

orezať, očistiť všetko, čo bráni tomuto prúdu, aby dosiahol najvzdialenejšie kúty tohto sveta.

Vinohradník vezme nožnice a orezáva konáre, aby mali viac slnka a svetla, aby sa z nich rodili strapce chutného hrozna. Sám Kristus nás chce orezávať, aby sme mohli žiť jeho vlastný život. Chce nás uviesť do svojho umučenia, včleniť ho do nášho vlastného života, vteliť ho.

Takto dostávame nový spôsob bytia. Kristov život sa stáva aj naším vlastným: môžeme myslieť ako on, konať ako on, vidieť svet a veci Ježišovými očami.

A v dôsledku toho môžeme milovať druhých tak ako on: v jeho srdci, z jeho srdca, jeho srdcom. A tak prinášať do sveta ovocie dobra, lásky a pokoja.

To je túžba Ježiša Krista: vytrhnúť nám kamenné srdce a dať nám srdce

z mäsa, plné života, srdce súcitné a milosrdné. A žiada nás, aby sme sa mu zverili do jeho zranených rúk, aby mohol z nášho života odstrániť to, čo nám prekáža, čo nás oddeľuje od Boha.

Malé umŕtvovanie je práve spôsob, ako povedať Pánovi, aby nám vzal pýchu, chamtivosť, hnev, zlobu, lenivosť, závisť, sebecko, márnivosť, odpor, nečistotu. Dovoľme Duchu Svätému, aby orezal všetko, čo nežije v Kristovi. On robí naše srdce mierou srdca Ježiša Krista.

Ak dovoľíme, aby Božie pôsobenie vstúpilo do nášho života, potom zotrávame v jeho láske, prinášame pravé ovocie. Svojimi malými umŕtvovaniami a skutkami pokánia hovoríme Bohu: „chcem žiť v tebe, pre teba, s tebou“; „chcem, aby sila tvojej lásky bola prítomná tam, kde som“.

Nejde teda o to, aby sme robili veľké umŕtvovania, ale aby sme ich robili s láskou a prosili Pána, aby zmenil naše srdcia a mohli sme ich tak vložiť do iných ľudí.

Kristus nám tak dáva život v láske. Jeho život a smrť robíme svojim vlastným, aby v nás mohol žiť skrze lásku. A on nás robí schopnými ísť v jeho stopách, spoluvykupovať všetky duše, prinášať jeho spásonosný život na všetky miesta, kde sa nachádzame (porov. svätý Josemaría, *Krížová cesta*, XIV. zastavenie).